

Høring om revidert energieffektiviseringsdirektiv

Kraftfylka er en interesseorganisasjon for fylkeskommunene Troms og Finnmark, Nordland, Vestland, Rogaland, Agder, Vestfold og Telemark og Innlandet.

Kraftfylka ønsker å komme med noen korte betraktninger om arbeidet med energieffektivitetsdirektivet og fit-for-55 pakken.

Energieffektivitetsdirektivet har versert svært lenge i EØS-prosessen uten en avklaring om relevans. Det skaper stor grad av usikkerhet for norske aktører at regelverket, opprinnelig vedtatt i EU i 2009, fortsatt ikke har fått en EØS-avklaring. Det har vært lite informasjon og åpenhet rundt prosessen med å avklare relevansen. For norske aktører er det behov for mer informasjon om status for direktivet og de viktigste spørsmålene som kan få konsekvenser for Norge, slik at det er mulig å posisjonere seg.

Fit-for-55 pakken er en sammensatt lovpakke hvor mange spørsmål tas opp, både med og uten EØS-relevans. I tillegg er det direktiver og forordninger som revideres som ikke er implementert i norsk lov enda. Dette gjør det vanskelig å følge prosessen og viktigheten av å svare på de ulike høringene. Vi imøteser derfor god dialog om disse spørsmålene framover.

Sparekrav for Norge

Energieffektiviseringskrav fra EU er et komplisert tema i Norge, siden vi har helt andre forutsetninger for energibruk enn de fleste EU-land. Energieffektivisering målt opp mot et absolutt sparekrav vil til en viss grad gå mot hensikten om å ta den fornybare kraften i bruk. Krav om reduksjon i absolutt energibruk vil føre til at etablering av ny industri koblet til fornybar energi teller negativt i forhold til dette målet. Derfor bør Norge heller basere reduksjoner på energiintensitet, i forhold til BNP. Siden Norge primært produserer fornybar energi til innenlandsk energibruk er det viktig å få aksept for at kuttene først og fremst må skje i fossilt forbruk. Virkemidler for energieffektivisering bør settes inn i kilden til produksjonen av elektrisitet.

Direktivet setter krav om at nettselskapene eller kraftomsettere skal sørge for at energileveransene til sluttbrukere skal gå ned. Det norske energisystemet er deregulert, og det er derfor ikke naturlig å sette slike krav verken til de nøytrale nettselskapene eller kraftomsettere i en markedsposisjon. Dette vil virke mot energimarkedets logikk. Enova er i dag vårt fremste virkemiddel for å finansiere energisparingstiltak. Artikkel 7 i direktivet åpner for alternative metoder for å oppnå sparing, og Norge bør bruke Enova som fremste virkemiddel.

EU beregner en primærenergifaktor for elektrisitet som ikke fanger opp fornybarheten i norsk energimiks. Med en primærenergifaktor på 2,1 blir bruk av elektrisitet straffet hardt i energieffektiviseringssammenheng. Dette gir mening i land hvor elektrisitet produseres med termisk fossil energi, men ikke i Norge hvor produksjonen er fornybar. Direktivet åpner for at man på nasjonalt mål kan sette en lavere faktor, og dette er det svært viktig at Norge får aksept for.

Sparekrav i offentlig sektor

EU har gjennom energieffektivitetsdirektivet i lang tid hatt krav om energisparing i offentlig sektor. Til nå har det vært gjeldende sentrale myndigheter, men nå gjelder forslaget hele offentlig sektor.

Dersom direktivforslaget blir vedtatt og gjort EØS-relevant vil Norge kunne pålegges krav om at hele offentlig sektor skal spare 1,7 % i sluttforbruk i strøm årlig og gjøre energivennlige renovasjoner på 3 % av bygningsmassen. I tillegg skal sentrale myndigheter følge opp konkrete dekarboniseringsplaner hos lokale myndigheter.

Vi stiller spørsmålstegn ved om dette er hensiktsmessig og gjennomførbart i Norge. Det vil bli krevende å følge opp mange små kommuner og det vil også gjelde for mange viktige bygninger som skole, helseklinikker etc. som allerede har trange budsjetter. I Norge har vi allerede virkemidler for å gi støtte til renovasjon, men det er også et viktig lokal- og regionaldemokratisk perspektiv å prioritere slike utgifter.

Vi mener derfor at Norge må se på muligheter for unntak fra dette regelverket på lokalt og regionalt nivå, eventuelt jobbe for alternative løsninger som gir større fleksibilitet i måloppnåelsen. Uansett er det viktig med god informasjon framover til kommuner og fylkeskommuner hvordan dette kravet vil virke i praksis og hvordan eventuelle sparekrav for kommuner og fylkeskommuner skal rapporteres og følges opp.

Mvh,

*Niklas Kalvø Tessem,
Daglig leder Kraftfylka*